

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาผลการรักษา
กลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรมการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท
โดยมีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทที่นำผู้ป่วยมารักษาในแผนกผู้ป่วยนอก

โรงพยาบาลนภดล อ.บางคนที่ จ.สมุทรสงคราม จำนวน 160 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทที่นำผู้ป่วยมารักษาในแผนกผู้ป่วยนอก

โรงพยาบาลนภดล อ.บางคนที่ จ.สมุทรสงคราม จำนวน 20 คน ซึ่งมีกระบวนการ

ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.1 ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภททำแบบวัดการปรับตัวแล้วตรวจให้คะแนน รวมคะแนน

โดยเรียงลำดับคะแนน คัดเลือกคนที่มีความเสี่ยงจากแบบวัดการปรับตัวต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25

มาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน หลังจากนั้นสอบถามความสมัครใจเพื่อเข้าร่วมการทดลอง

1.2.2 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจจำนวน 20 คน ทำการสุ่มเข้ากลุ่ม

(Random Assignment) โดยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 10 คน

และกลุ่มควบคุม 10 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

2.1.1 วิธีการ

2.1.1.1 วิธีการรักษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

2.1.1.2 การปฏิบัติตนของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทตามแนวปฏิบัติ
ของโรงพยาบาลนวลาลัย

2.1.2 ระยะในการทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่

2.1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง (Pre – test)

2.1.2.2 ระยะหลังการทดลอง (Post – test)

2.1.2.3 ระยะติดตามผล (Follow – up)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือพฤติกรรมการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ป่วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัว
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างดังนี้

1. แบบวัดการปรับตัว ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการปรับตัว เพื่อกำหนด
กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย โดยพัฒนาจากแนวคิดของ รอย (Roy, 1971, pp. 254 – 255)
เป็นหลักประกอบการทบทวนทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัด
การปรับตัวแบบวัดนี้มีด้วยกัน 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วยและผู้ดูแลผู้ป่วย ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ
และอายุ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วย โดยลักษณะ
ของแบบวัดเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัว ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

1. การปรับตัวทางด้านร่างกาย หมายถึง การที่บุคคลมีการปรับการทำหน้าที่
และสมดุลของระบบต่าง ๆ ในร่างกายได้ตามหลักการดูแลสุขภาพ

2. การปรับตัวทางด้านอารมณ์ โน้ตสน หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึก
เกี่ยวกับตัวเองและมีการรับรู้ในตนเองและจากปฏิกิริยาของบุคคลรอบข้าง ได้อย่างเหมาะสม

3. การปรับตัวทางด้านบทบาทหน้าที่ หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัว เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคมเช่นกัน เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลการให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

4. การปรับตัวทางการพึ่งพาอาศัยกัน หมายถึง ความสามารถของบุคคล เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคมเช่นกัน เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลการให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

แบบวัดการปรับตัว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับตามแนวคิด ของลิเคอร์ต (Likert Rating Scales) คือ จริงมากที่สุด จริง จริงปานกลาง จริงน้อยที่สุด และไม่จริงเลย จำนวน 40 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย

การปรับตัวทางด้านร่างกาย หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ ทางด้านร่างกายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องการทำหน้าที่และกิจกรรมของระบบอวัยวะ โดยจะเป็นการทำงานของเซลล์ เนื้อเยื่ออวัยวะและระบบต่าง ๆ ในร่างกายของบุคคล เป็นการปรับตัวเพื่อดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงด้านร่างกาย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อความด้านบวก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1 และ 4 ข้อความด้านลบจำนวน 6 ข้อ คือ 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 และ 10

การปรับตัวทางด้านอัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองในช่วงเวลาหนึ่ง เกิดขึ้นจากการรับรู้ในตนเองและจากปฏิกิริยาของบุคคลรอบข้าง จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อความ ด้านบวก จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 11, 12, 13, 16, 17 และ 19 ข้อความด้านลบจำนวน 4 ข้อ คือ 14, 15, 18 และ 20

การปรับตัวทางด้านบทบาทหน้าที่ หมายถึง เป็นการปรับตัวเพื่อให้เกิดความมั่นคง ทางสังคมเช่นกัน เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อความด้านบวก จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 21, 23 และ 30 ข้อความด้านลบจำนวน 7 ข้อ คือ 22, 24, 25, 26, 27, 28 และ 29

การปรับตัวทางการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หมายถึง เป็นการปรับตัว เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคมเช่นกัน เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลการให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อความด้านบวก จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อ 34, 35, 36, 37 และ 38 ข้อความด้านลบจำนวน 5 ข้อ คือ 21, 32, 33, 39 และ 40

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความด้านบวก		ข้อความด้านลบ	
จริงมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน	จริงมากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน	จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบางครั้ง	ให้ 3 คะแนน	จริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 2 คะแนน	จริงน้อยที่สุด	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน	ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

1.3 นำแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุม ความสอดคล้อง ตามนิยามศัพท์เฉพาะของแต่ละด้าน ตลอดจนการใช้ภาษาในการเขียนข้อคำถาม และคัดเลือก ข้อคำถามที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวที่คัดเลือกไว้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มีจำนวน 40 ข้อ

1.4 นำแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวที่ได้รับมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช โรงพยาบาลนภสถิตย์ อ.บางคนที่ จ.สมุทรสงคราม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

1.5 นำแบบวัดที่ได้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่า Item – Total Correlation แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ด้านละ 10 ข้อ รวม 40 ข้อ และค่าความเชื่อมั่น หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ .89

1.6 จัดพิมพ์แบบวัดเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลในการวิจัย

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยม วิธีการ และเทคนิคการให้คำปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนในการสร้างโปรแกรม และวิธีการที่เหมาะสม

2.2 สร้างโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อ พัฒนาการปรับตัวแก่ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และการวิจัยในครั้งนี้ โดยจัดการให้การปรึกษาทั้งหมด 8 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยมีรายละเอียดการให้การปรึกษา ดังนี้

2.2.1 การให้การปรึกษาครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ และสร้างสัมพันธภาพ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัย กับผู้รับการปรึกษาได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษาบทยาท และหน้าที่ในการรู้สึกคุ้นเคย และเกิดความไว้วางใจผู้ให้การปรึกษา และสมาชิกกลุ่ม รวมถึงกฎกติกา ระยะเวลา และสถานที่ในการให้การปรึกษา

2.2.2 การให้การปรึกษาครั้งที่ 2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เข้าใจ และตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยการให้สมาชิกระบายความรู้สึกคับข้องใจ และให้เพื่อนสมาชิกร่วมกันสนับสนุนทางจิตใจ สร้างความรู้สึกเห็นอกเห็นใจและแนวทางในการแก้ปัญหา

2.2.3 การให้การปรึกษาครั้งที่ 3 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในโรคจิตเภท ความหมาย สาเหตุ อาการและอาการเตือน การรักษา และกลวิธีในการดูแลและปฏิบัติต่อผู้ป่วยจิตเภท

2.2.4 การให้การปรึกษาครั้งที่ 4 – 7 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข เปลี่ยนรูปแบบการประเมินตนเองที่ไม่เหมาะสมมาสู่การเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม ด้วยการคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ และนำไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสมจากกรณีศึกษาที่พัฒนาการปรับตัวทั้ง 4 ด้าน

2.2.5 การให้การปรึกษาครั้งที่ 8 ปฐมนิเทศ และยุติการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจ และมีพฤติกรรมที่เหมาะสมภายใต้กระบวนการคิดที่เหมาะสม

2.3 นำโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาการปรับตัวที่สร้างขึ้นให้ประชนและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา และตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 นำโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาการปรับตัวให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

2.5 นำโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาการปรับตัวมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใต้คำแนะนำของประธาน และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2.6 ทดลองใช้โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อพัฒนาการปรับตัวที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปฝึกปฏิบัติกับผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงภายใต้คำแนะนำของประธาน และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2.7 นำโปรแกรมการให้การศึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนา การปรับตัวไปดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทที่นำเข้มารักษา ที่โรงพยาบาลนภลัย อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ทำแบบวัดการปรับตัว หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแล้วจัดเรียงคะแนน คัดผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยการสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง หลังจากนั้นสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง โดยการจับฉลาก และแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน และเก็บค่าคะแนนจากการทำแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัว ของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท ที่ได้เป็นค่าคะแนนก่อนการทดลอง
2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้
 - 2.1 กลุ่มทดลอง ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม
 - 2.2 กลุ่มควบคุม ผู้ดูแลผู้ที่เป็น โรคจิตเภทปฏิบัติตามวิถีชีวิตที่เป็น โดยไม่ได้รับการให้การศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นอกจากการทดสอบจากแบบวัดการปรับตัว
- 3 ระยะ พร้อมับกลุ่มทดลอง คือ ระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล
3. ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมแล้ว ให้ทั้งสองกลุ่มทำแบบวัดการปรับตัว อีกครั้งหนึ่ง ในการปัจฉินิเทศหลังจากผู้วิจัย และกลุ่มตัวอย่างร่วมกันสรุปกิจกรรมทั้งหมด ที่ได้ดำเนินการมา รวมทั้งผลดีต่าง ๆ ที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรม ตรวจให้คะแนน พร้อมทั้งเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนระยะหลังการทดลอง
4. ระยะติดตามผล หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองเป็นเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัว ฉบับเดิมอีกครั้ง ตรวจให้คะแนนพร้อมเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนในระยะติดตามผล

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาผลการศึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรมการปรับตัว

ของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยมีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน ทำการวิจัย
โดยแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองประเภทสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ
(Two – factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

	b_1	...	b_j	...	b_q
a_1	G_1	...	G_1	...	G_1
.	.		.		.
.	.		.		.
.	.		.		.
a_2	G_2	...	G_2	...	G_2

ภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง

ความหมายของสัญลักษณ์

a_1 แทน กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนาการปรับตัวด้วยการให้คำปรึกษา
กลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม

a_2 แทน กลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีการตามปกติ

b_1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

b_j แทน ระยะหลังทดลอง

b_q แทน ระยะติดตามผล

G_1 แทน จำนวนคนของกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการ

G_2 แทน จำนวนคนของกลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับวิธีการ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 เสนอแบบขออนุมัติทำวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
เพื่อตรวจสอบขั้นตอนในการทดลองไม่ให้มีผลกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพ หรือมีอันตรายใด ๆ
แก่กลุ่มตัวอย่าง

1.2 ขอเข้าพบผู้บริหารโรงพยาบาลนภากาศ เพื่อพูดคุยรายละเอียดของการทดลอง
และขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงติดต่อประสานงานกับแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ และขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้และรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อกำหนดวันเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทโรงพยาบาลนภากาศ อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ทำแบบวัดการปรับตัว แล้วทำการคัดเลือกผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสอบถามความสมัครใจเพื่อเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 20 คน แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มอย่างง่าย (Random Assignment) โดยการจับสลาก เพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน โดยคะแนนที่ได้จากการวัดครั้งนี้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2.2 ระยะการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการให้การปรึกษาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการปรับตัว แก่ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทโรงพยาบาลนภากาศ อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม กับกลุ่มทดลอง โดยทำการทดลองเป็นกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง 4 สัปดาห์ รวมเป็น 8 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที สำหรับกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม แต่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันตามปกติ ในระยะการทดลองนี้ผู้วิจัยมีการเก็บข้อมูลจากประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลอง โดยเก็บระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง ด้วยวิธีการให้การปรึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงในทุกมิติที่กลุ่มทดลองได้แสดงออก ทั้งในด้านความรู้สึกนึกคิด ความหมาย ค่านิยมหรืออุดมการณ์ ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการอภิปราย

2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวในครั้งสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม คะแนนที่ได้จะเป็นระยะหลังการทดลอง

2.4 ระยะติดตามผล หลังจากทดสอบหลังการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ จึงให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ทำแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัว เพื่อเป็นการติดตามผล จากนั้นนำแบบวัดมาตรวจให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำไปสรุปผล และวิเคราะห์

3. นำข้อมูลจากแบบวัดทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วน แล้วจึงนำไปดำเนินการวิเคราะห์ผลการทดลองต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลด้วยสถิติการแจกแจงความถี่และร้อยละ
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดพฤติกรรม
การปรับตัวระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองสิ้นสุดทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์
3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวในระยะก่อนการทดลอง
หลังการทดลองสิ้นสุดทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure Analysis of Variance)
แบบหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่ม และหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (One Between Subject Variable and
One Within Subject Variable) เมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบ
รายคู่โดยวิธีบอนเฟอร์โรนี (Bonferroni Procedure)